

251

ZARZĄDZENIE Nr 56 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1956 r.

w sprawie premiowania maszynistek.

W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiowania maszynistek (Monitor Polski Nr A-125, poz. 1545) w celu stworzenia warunków dla akcji usprawnienia administracji państwowej i likwidacji zbędnego zatrudnienia w halach maszyn zarządza się, co następuje:

§ 1. Tymczasowy regulamin premiowania maszynistek ustalony uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiowania maszynistek (Monitor Polski Nr A-125,

poz. 1545) może być stosowany również do maszynistek pracujących w zespole dwuosobowym pod warunkiem, że zespół ten wykonuje wyłącznie pracę hali maszyn oraz że zakład pracy zabezpieczy odpowiednio kontrolę wydajności pracy maszynistek.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

252

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 18 lutego 1956 r.

w sprawie zasad gospodarowania w roku 1956 bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

W wykonaniu przepisu § 1 ust. 5 uchwały nr 181 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. w sprawie wzmocnienia kontroli bezosobowego funduszu płac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 27, poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bezosobowy fundusz płac przeznaczony jest na wypłatę wynagrodzeń osobom fizycznym nie będącym płatnikami podatku obrotowego i dochodowego za:

- 1) prace, dla których ze względu na ich doraźny lub przejściowy charakter bądź też ze względu na niewielkie rozmiary nie jest przewidziane zatrudnienie w planie zatrudnienia przedsiębiorstwa (np. drobne remonty i naprawy, pranie oraz naprawa odzieży ochronnej i roboczej, sprzątanie pomieszczeń),
- 2) prace przewozowe,
- 3) prace załadunkowe i wyładunkowe, o ile nie są wykonywane przez własne brygady załadunkowe i wyładunkowe,
- 4) udział w posiedzeniach komisji,
- 5) wykłady prowadzone przez wykładowców, nie będących pracownikami przedsiębiorstwa, w zakresie szkolenia wewnątrzzakładowego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 6) prace zlecone w zakresie księgowości w przypadku, gdy pracownik dotychczas wykonujący te prace korzysta z urlopu macierzyńskiego, odbywa ćwiczenia wojskowe lub nieobecny jest z tytułu choroby dłużej niż jeden miesiąc,
- 7) ekspertyzy, porady, konsultacje, których wykonanie wykracza poza normalny zakres działalności przedsiębiorstwa,
- 8) prace związane z opracowaniem, oceną lub realizacją projektów racjonalizatorskich oraz popularyzacją wynalazczości i postępu technicznego przy zachowaniu przepisów zarządzenia nr 34 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 marca 1955 r. w sprawie zabezpieczenia w planach techniczno-ekono-

micznych i inwestycyjnych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej (Biuletyn PKPG Nr 8, poz. 25),

9) udział w orkiestrze zakładowej, o ile zgodnie z obowiązującymi przepisami za udział ten przysługuje wynagrodzenie.

2. Przepis ust. 1 pkt 5 stosuje się wyłącznie do komórek finansowo-księgowych, w których zatrudnionych jest nie więcej niż 4 osoby.

3. Wydatkowanie kwot z bezosobowego funduszu płac za prace wymienione w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6, 7 i 8 może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy prace te nie mogą być wykonane przez pracowników przedsiębiorstwa w czasie normalnych godzin pracy.

§ 2. 1. Prace wymienione w § 1 mogą być wykonywane zarówno przez pracowników obcych, jak i przez pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie, z tym jednak że prace załadunkowe i wyładunkowe wykonywane przez pracowników własnych brygad załadunkowych i wyładunkowych nawet po godzinach normalnej pracy nie mogą być opłacane z bezosobowego funduszu płac.

2. W razie zawarcia umowy o wykonanie robót i usług między dwoma przedsiębiorstwami przedsiębiorstwo-wykonawca nie może zlecić wykonania tych robót i usług pracownikom przedsiębiorstwa-zleceńodawcy.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia za prace załadunkowe i wyładunkowe opłacane z bezosobowego funduszu płac ustala się w oparciu o obowiązujące stawki akordowe.

2. Za prace inne niż wymienione w ust. 1, a opłacane z bezosobowego funduszu płac, na które określone są:

1) stawki akordowe — wynagrodzenie nie może przekroczyć 150% stawki akordowej,

2) stawki godzinowe — wynagrodzenie nie może przekroczyć 200% stawki godzinowej.

3. W razie wykonania prac, na które nie ma ustalonej obowiązującej stawki, wynagrodzenie nie może przekroczyć

kwoty uzyskanej z przemnożenia ilości pracowniko-godzin potrzebnej do wykonania tej pracy przez podwójną stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach niezbędnych do wykonania tej pracy.

4. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach i pracach komisji może być wypłacane jedynie w tych przypadkach, gdy posiedzenia i prace komisji zostały na podstawie obowiązujących przepisów uznane za płatne. Wynagrodzenia te muszą być zgodne z obowiązującymi stawkami.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo udzielające zlecenia obowiązane jest sporządzić kalkulację z podaniem podstawy ustalenia stawki oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia danej pracy, o ile wypłacone poszczególniej osobie wynagrodzenie za pracę opłacaną z bezosobowego funduszu płac przekracza 400 zł.

2. Na prace, których wynagrodzenie nie przekracza 400 zł, jednostka zlecająca wystawia zlecenie podając jedynie rodzaj pracy i wysokość wynagrodzenia.

3. Wypłaty za prace wymienione w § 1 ust. 1 pkt 4, 5 i 9 nie wymagają sporządzenia kalkulacji ani zlecenia, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Kalkulacja i zlecenie, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być podpisane przez głównego (starszego) księgowego.

5. Wypłata wynagrodzenia następuje po pisemnym stwierdzeniu, że praca została wykonana.

§ 5. 1. Bezosobowy fundusz płac, ustalony w narodowym planie gospodarczym, rozdzielają ministerstwa i centralne urzędy między podległe im jednostki w taki sposób, by kwartalne plany operatywne przedsiębiorstw obejmowały jedynie 75 — 85% ogólnej kwoty bezosobowego funduszu płac; 10 — 15% ogólnej kwoty bezosobowego funduszu płac powinno pozostać jako rezerwa do dyspozycji poszczególnych centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, a 5 — 10% do dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego).

2. W razie wykorzystania przez przedsiębiorstwo całego przyznanego na dany kwartał bezosobowego funduszu płac i konieczności pokrycia w tym kwartale dalszych wydatków z bezosobowego funduszu płac centralny zarząd (jednostka równorzędna) może dokonać zwiększenia bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa z rezerwy bezosobowego funduszu płac będącej w dyspozycji centralnego zarządu (jednostki równorzędnej).

3. W razie wyczerpania rezerwy bezosobowego funduszu płac w centralnym zarządzie (jednostce równorzędnej) zwiększenia bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa może dokonać ministerstwo (urząd centralny) z rezerwy bezosobowego funduszu płac będącej w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego).

4. W razie gdy dla gospodarki przedsiębiorstwa korzystniejsze jest wykonanie prac przewidzianych w pozycji „pozostałe nakłady” planu kosztów własnych przez pracowników zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie lub pracowników ob-

cych — niż powierzenie tych prac obcemu przedsiębiorstwu, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą zezwolić na przeniesienie do bezosobowego funduszu płac odpowiednich kwot z pozycji „pozostałe nakłady” planu kosztów własnych. Kwoty te mogą być wykorzystane jedynie na prace przewidziane poprzednio w ramach „pozostałych nakładów” planu kosztów własnych.

5. Rezerwa bezosobowego funduszu płac będąca w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego), utworzona z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski, może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny, jak również rezerwa utworzona z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski.

6. Bezosobowy fundusz płac nie wykorzystany w kwartale, na który został zaplanowany, nie może być wykorzystany w następnych kwartałach.

7. Rezerwa bezosobowego funduszu płac będąca w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego) i centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) może być wykorzystana w ciągu całego roku.

8. Przepisy ust. 1 — 7 stosuje się odpowiednio do centralnych organizacji spółdzielczych i podległych im jednostek organizacyjnych.

§ 6. Przedsiębiorstwa przedkładają bankom finansującym kwartalny plan bezosobowego funduszu płac w kwocie globalnej, bez rozbicia na poszczególne pozycje.

§ 7. Przepisy zarządzenia dotyczące przedsiębiorstw należy odpowiednio stosować do spółdzielni.

§ 8. Tracą moc: 1) instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 3 z dnia 25 września 1952 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac (Biuletyn PKPG z 1952 r. nr 40, poz. 190 i z 1954 r. nr 4, poz. 25), 2) zarządzenie nr 95 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 maja 1954 r. w sprawie wypłat z bezosobowego funduszu płac (Biuletyn PKPG nr 13, poz. 60) oraz 3) § 3 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy wykorzystaniu kwot przeznaczonych na współzawodnictwo, nagrody indywidualne oraz wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy o funduszu zakładowym (Monitor Polski Nr A-67, poz. 883).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z, mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1956 r.

w sprawie szczegółowego planowania pokrycia finansowego w zakresie inwestycji limitowych na rok 1956.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 oraz z 1954 r. Nr 25, poz. 94 i Nr 56, poz. 278) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie ustala zasady i tryb szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji limitowych na rok